

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 6 คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถาม และการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 193 คน ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาทำการศึกษา โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง และ กลุ่มอุปนิสัย

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยคนอื่นในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง

ส่วนที่ 4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 230 ชุด ไปยังนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – ชั้นปีที่ 6 คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยได้รับแบบสอบถามตอบกลับทั้งสิ้น 193 ชุด และได้จำแนกรายละเอียดดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีและเพศ

ชั้นปี	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	11	26.8	30	73.2	41	21.2
ชั้นปีที่ 2	13	28.3	33	71.7	46	23.8
ชั้นปีที่ 3	10	28.6	25	71.4	35	18.1
ชั้นปีที่ 4	4	19.0	17	81.0	21	10.9
ชั้นปีที่ 5	7	29.2	17	70.8	24	12.4
ชั้นปีที่ 6	9	34.6	17	65.4	26	13.5
รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0

จากตาราง 2 พบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 193 คน สุ่มมาจากนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้ง 6 ชั้นปี โดยจำแนกเป็น ชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคือชั้นปีที่ 1 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 และชั้นปีที่ 6 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 โดยจำนวนนักศึกษาทั้งหมดเป็นเพศชาย จำนวน 54 คนและเพศหญิงจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 28 และ 72 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
17-19	21	25.6	61	74.4	82	42.5
20-22	23	28.4	58	71.6	81	42.0
23-25	9	33.3	18	66.7	27	14.0
26-28	1	33.3	2	66.7	3	1.6
รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีช่วงอายุ 17-19 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือช่วงอายุ 20-22 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 42 และช่วงอายุ 23-25 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 14

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาต่ำสุด	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.51 – 2.00	4	100.0	0	0.0	4	2.1
2.01 – 2.50	10	40.0	15	60.0	25	13.0
2.51 – 3.00	12	23.5	39	76.5	51	26.4
3.01 - 3.50	13	24.5	40	75.5	53	27.5
3.51 – 4.00	15	25.5	45	75.0	60	31.1
รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0
ค่าต่ำสุด	1.73		2.10		1.73	
ค่าสูงสุด	4.00		4.00		4.00	
ค่าเฉลี่ย	2.99		3.17		3.12	
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	0.64		0.51		0.55	

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดในช่วง 3.51-4.00 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมาคือช่วงคะแนน 3.01-3.50 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5

ค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่างคือ 3.12 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 โดยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง มีค่ามากกว่าเพศชาย โดยมีค่า 3.17 และ 2.99 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดของเพศชายมีค่ามากกว่าเพศหญิงคือ 0.64 และ 0.51 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.51 – 2.00	1	50.0	1	50.0	2	1.0
2.01 – 2.50	12	54.5	10	45.5	22	11.4
2.51 – 3.00	10	21.7	36	78.3	46	23.8
3.01 - 3.50	23	30.3	53	69.7	76	39.4
3.51 – 4.00	8	17.0	39	83.0	47	24.4
รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0
ค่าต่ำสุด	1.94		2.01		4.00	
ค่าสูงสุด	3.97		4.00		1.94	
ค่าเฉลี่ย	3.02		3.20		3.15	
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	0.53		0.46		0.49	

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 3.01-3.50 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาคือช่วงคะแนน 3.51-4.00 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4

ค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมของทุกชั้นปีคือ 3.15 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 โดยจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของเกรดเฉลี่ยสะสมของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง มีค่ามากกว่าเพศชาย

โดยมีค่า 3.20 และ 3.02 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยสะสมของเพศชาย มีค่ามากกว่าเพศหญิงคือ 0.53 และ 0.46 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับในครอบครัว

ลำดับใน ครอบครัว	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุตรคนโต	25	34.2	48	65.8	73	37.8
บุตรคนกลาง	3	23.1	10	76.9	13	6.7
บุตรคนสุดท้อง	16	25.0	48	75.0	64	33.2
บุตรคนเดียว	10	23.3	33	76.7	43	22.3
รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0

จากตาราง 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นบุตรคนโตจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาคือบุตรคนสุดท้อง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 และบุตรคนเดียวจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายเป็นบุตรคนโต จำนวน 25 คน และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเป็นบุตรคนโต จำนวน 48 คน

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

บุคคลที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดาและมารดา	21	26.3	59	73.8	80	41.5
ญาติพี่น้อง	3	37.5	5	62.5	8	4.1
เฉพาะบิดา	0	0.0	3	100.0	3	1.6
เฉพาะมารดา	4	22.2	14	77.8	18	9.3
เพื่อน	10	21.3	37	78.7	47	24.4
คนเดียว	16	43.2	21	56.8	37	19.2
รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0

จากตาราง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคืออาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และอาศัยคนเดียว จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

จำนวนเพื่อนสนิท	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 5 คน	40	32.5	83	67.5	123	63.7
6 - 10 คน	41	16.4	51	83.6	61	31.6
มากกว่า 10 คน	4	44.4	5	55.6	9	4.7
รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0
ค่าต่ำสุด	1.00		1.00		1.00	
ค่าสูงสุด	50.00		15.00		50.00	
ค่าเฉลี่ย	5.93		5.94		5.94	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.58		3.09		4.45	

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนสนิท 1-5 คน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7 รองลงมาคือมีเพื่อนสนิท 6-10 คน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 และเพื่อนสนิทมากกว่า 10 คน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

เมื่อจำแนกตามเพศจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีเพื่อนสนิทมากที่สุด จำนวน 50 คน และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีเพื่อนสนิทมากที่สุด จำนวน 15 คน

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีประวัติ	17	39.5	26	60.5	43	22.3
ไม่มีประวัติ	37	24.7	113	75.3	150	77.7
รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0

จากตาราง 9 พบว่า จำนวนตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 77.7

เมื่อจำแนกตามเพศจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายที่เคยทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่เคยทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลด้านกิจกรรม

ข้อมูลด้านกิจกรรม		เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรม นักศึกษา	เคย	35	30.2	81	69.8	116	60.1
	ไม่เคย	19	24.7	58	75.3	77	39.9
	รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0
การสมัครเข้าร่วม กิจกรรมโดยสมัคร ใจ	เคย	48	26.8	131	73.2	179	92.7
	ไม่เคย	6	42.9	8	57.1	14	7.3
	รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0
ความเต็มใจเข้า ร่วมกิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่เต็มใจอย่าง ยิ่ง	0	0.0	2	100.0	2	1.0
	ไม่เต็มใจ	1	12.5	7	87.5	8	4.1
	เฉย ๆ	14	25.9	40	74.1	54	28.0
	เต็มใจ	29	29.0	71	71.0	100	51.8
	เต็มใจอย่างยิ่ง	10	34.5	19	65.5	29	15.0
	รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0
ร้อยละการเข้าร่วม กิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่เคยเข้าร่วม กิจกรรม	1	50.0	1	50.0	2	1.0
	ร้อยละ 1-20	4	26.7	11	73.3	15	7.8
	ร้อยละ 21-40	2	16.7	10	83.3	12	6.2
	ร้อยละ 41-60	9	24.3	28	75.7	37	19.2
	ร้อยละ 61-80	16	27.6	42	72.4	58	30.1
	ร้อยละ 81-100	22	31.9	47	68.1	69	35.8
	รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0

จากตาราง 10 พบว่า จำนวนตัวอย่างที่เคยทำกิจกรรมโดยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 และกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 92.7

จากกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 ที่เต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และเข้าร่วมกิจกรรมโดยรู้สึกเฉยๆจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 28

และนอกจากนั้นยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในช่วงร้อยละ 81-100 จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาคือช่วงร้อยละ 61-80 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพดังนี้

การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยเรียนรู้	11	20.2	44	80.0	55	28.5
ไม่เคยเรียนรู้	43	31.2	95	68.8	138	71.5
รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0

จากตาราง 11 จะเห็นได้ว่า จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 นั่นหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้ถึง 138 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา และ อาชีพของบิดาและมารดา

สถานภาพของบิดา/มารดา และ อาชีพของบิดาและมารดา		เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานะภาพ ของบิดา/ มารดา	อยู่ด้วยกัน	49	32.2	103	67.8	152	78.8
	แยกกันอยู่	3	11.1	24	88.9	27	14.0
	บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต	2	14.3	12	85.7	14	7.2
	รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0
อาชีพของ บิดา	ข้าราชการ	23	25.8	66	74.2	89	46.1
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	28.6	5	71.4	7	3.6
	พนักงานบริษัทเอกชน	2	28.6	5	71.4	7	3.6
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	13	24.5	40	75.5	53	27.5
	เกษตรกร	9	52.9	8	47.1	17	8.8
	รับจ้าง	2	20.0	8	80.0	10	5.2
	พ่อบ้าน/ว่างงาน	1	50.0	1	50.0	2	1.0
	อื่นๆ	2	25.0	6	75.0	8	4.1
	รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0
อาชีพของ มารดา	ข้าราชการ	18	28.6	45	71.4	63	32.6
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	25.0	3	75.0	4	2.1
	พนักงานบริษัทเอกชน	4	50.0	4	50.0	8	4.1
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	13	20.6	50	79.4	63	32.6
	เกษตรกร	9	69.2	4	30.8	13	6.7
	รับจ้าง	5	27.8	13	72.2	18	9.3
	แม่บ้าน/ว่างงาน	4	20.0	16	80.0	20	10.4
	อื่นๆ	0	0.0	4	100.0	4	2.1
	รวม	54	28.0	139	72.0	193	100.0

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา และอาชีพของบิดาและมารดา จะเห็นได้ว่า สถานภาพของบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างพบว่าบิดาและมารดาอาศัยอยู่ด้วยกันมีจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8 ในขณะที่บิดามีอาชีพข้าราชการ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 ในส่วนของอาชีพมารดา พบว่า มารดามีอาชีพข้าราชการและมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และ กลุ่มอุปนิสัย

ผลการวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และกลุ่มอุปนิสัยแสดงดังตาราง 13 ถึง ตาราง 22

ตาราง 13 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

อุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (ระดับ อุปนิสัย)	S.D.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันแสดงความ เมตตาและ ความเห็นอกเห็นใจ ต่อผู้อื่น	0 (0.0)	0 (0.0)	5 (2.6)	99 (51.3)	78 (40.4)	11 (5.7)	4.49 (มาก)	0.65
ฉันเป็นคนรักษา สัญญาและให้ ความสำคัญต่อข้อ ผูกพัน	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (3.1)	69 (35.8)	81 (42.0)	37 (19.2)	4.77 (มาก)	0.79
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ ไม่ดีของผู้อื่นลับ หลัง	5 (2.6)	12 (6.2)	63 (32.6)	75 (38.9)	34 (17.6)	4 (2.1)	3.69 (ค่อนข้าง มาก)	0.99
ค่าเฉลี่ยรวม							4.38 (มาก)	0.67

จากตาราง 13 พบว่าอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ในระดับมาก เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่า อุปนิสัยย่อยการเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยย่อยการแสดงความเมตตาและความเห็นอก

เห็นใจต่อผู้อื่นนั้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และอุปนิสัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตาราง 14 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (ระดับ อุปนิสัย)	S.D.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การทำงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	0 (0.0)	6 (3.1)	43 (22.3)	94 (48.7)	40 (20.7)	10 (5.2)	4.03 (ค่อนข้างมาก)	0.87
เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่กำลังทำงานให้	0 (0.0)	1 (0.5)	14 (7.3)	96 (49.7)	73 (37.8)	9 (4.7)	4.39 (มาก)	0.71
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	0 (0.0)	0 (0.0)	12 (6.2)	76 (39.4)	87 (45.1)	18 (9.3)	4.58 (มาก)	0.75
ค่าเฉลี่ยรวม							4.40 (มาก)	0.73

จากตาราง 14 พบว่าอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตในระดับมาก เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า อุปนิสัยย่อยการทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยย่อยการคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่กำลังทำงานให้ นั้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 และอุปนิสัยย่อยที่มีค่าน้อยที่สุดคือ การให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตาราง 15 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (ระดับอุปนิสัย)	S.D.
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้	1 (0.5)	1 (0.5)	19 (9.8)	73 (37.8)	70 (36.3)	29 (15.0)	4.54 (มาก)	0.92
ฉันทุ่มเทความสามารถในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้	0 (0.0)	1 (0.5)	17 (8.8)	80 (41.5)	71 (36.8)	24 (12.4)	4.52 (มาก)	0.84
ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0 (0.0)	2 (1.0)	18 (9.3)	83 (43.0)	77 (39.9)	13 (6.7)	4.42 (มาก)	0.79
ค่าเฉลี่ยรวม							4.56 (มาก)	0.83

จากตาราง 15 พบว่าอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนในระดับมาก เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า อุปนิสัยย่อยการควบคุมชีวิตตัวเองได้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยย่อยการทุ่มเทความสามารถในสิ่งที่สามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ไม่สามารถทำได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และอุปนิสัยย่อย

ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของตัวเองมากกว่าที่จะโทษผู้อื่น หรือสิ่งรอบข้าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตาราง 16 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (ระดับอุปนิสัย)	S.D.
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต	0 (0.0)	5 (2.6)	31 (16.1)	56 (29.0)	64 (33.2)	37 (19.2)	4.50 (มาก)	1.06
ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน	1 (0.5)	10 (5.2)	42 (21.8)	89 (46.1)	44 (22.8)	7 (3.6)	3.96 (ค่อนข้างมาก)	0.92
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ	2 (1.0)	13 (6.7)	70 (36.3)	73 (37.8)	25 (13.0)	10 (5.2)	3.70 (ค่อนข้างมาก)	0.99
ค่าเฉลี่ยรวม							4.06 (ค่อนข้างมาก)	0.98

จากตาราง 16 พบว่าอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า อุปนิสัยย่อยการรู้ว่าตัวเองต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยย่อยการจัดการและ

ตระเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และอุปนิสัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าต้องการทำอะไรให้สำเร็จ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตาราง 17 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (ระดับ อุปนิสัย)	S.D.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)	6 (3.1)	23 (11.9)	67 (34.7)	66 (34.2)	25 (13.0)	6 (3.1)	3.51 (ค่อนข้างมาก)	1.06
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่ร่วนวายอื่นๆ ในแต่ละวัน	0 (0.0)	6 (3.1)	57 (29.5)	89 (46.1)	31 (16.1)	10 (5.2)	3.91 (ค่อนข้างมาก)	0.88
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต	0 (0.0)	3 (1.6)	44 (22.8)	85 (44.0)	47 (24.4)	14 (7.3)	4.13 (ค่อนข้างมาก)	0.90
ค่าเฉลี่ยรวม							3.80 (ค่อนข้างมาก)	0.92

จากตาราง 17 พบว่าอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า อุปนิสัยย่อยการทำทุกวันให้มีความหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิตมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนอุปนิสัยย่อยการไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่รบกวนวุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และอุปนิสัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกัน พรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่าและอื่นๆ) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตาราง 18 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (ระดับอุปนิสัย)	S.D.
	จำนวน		ร้อยละ		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของฉันเอง	1 (0.5)	9 (4.7)	40 (20.7)	90 (46.6)	40 (20.7)	13 (6.7)	4.03 (ค่อนข้างมาก)	0.96
ฉันให้ความสำคัญร่วมมือกับผู้อื่น	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (5.2)	85 (44.0)	76 (39.4)	22 (11.4)	4.57 (มาก)	0.76
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	0 (0.0)	1 (0.5)	21 (10.9)	81 (42.0)	73 (37.8)	17 (8.8)	4.44 (มาก)	0.82
ค่าเฉลี่ยรวม							4.46 (มาก)	0.86

จากตาราง 18 พบว่าอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะในระดับมาก เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า อุปนิสัยย่อยการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยย่อยการพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์เวลาแก้ไขข้อขัดแย้งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และอุปนิสัยย่อยที่มีค่าน้อยที่สุดคือ การให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่ากับ 4.03 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตาราง 19 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

อุปนิสัยที่ 5 การ เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะ ให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย						ค่า เฉลี่ย (ระดับ อุปนิสัย)	S.D.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันเป็นคน อ่อนไหวต่อ ความรู้สึกร ของ ผู้อื่น	2 (1.0)	3 (1.6)	21 (10.9)	69 (35.8)	66 (34.2)	32 (16.6)	4.50 (มาก)	1.01
ฉันพยายามทำ ความเข้าใจถึง มุมมองของผู้อื่น	0 (0.0)	1 (0.5)	9 (4.7)	84 (43.5)	75 (38.9)	24 (12.4)	4.58 (มาก)	0.79
เวลาฟัง ฉัน พยายามทำความเข้าใจ ผู้พูดจาก มุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากม มองของฉันเท่านั้น	0 (0.0)	0 (0.0)	11 (5.7)	85 (44.0)	73 (37.8)	24 (12.4)	4.57 (มาก)	0.78
ค่าเฉลี่ยรวม							4.68 (มาก)	0.82

จากตาราง 19 พบว่าระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราในระดับมาก เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า อุปนิสัยย่อยการพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยย่อยการพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของตัวเองเท่านั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และอุปนิสัยย่อยที่มีค่าน้อยที่สุดคือการเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตาราง 20 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (ระดับอุปนิสัย)	S.D.
	จำนวน (ร้อยละ)		จำนวน (ร้อยละ)		มาก	มากที่สุด		
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น	0 (0.0)	3 (1.6)	31 (16.1)	69 (35.8)	76 (39.4)	14 (7.3)	4.35 (มาก)	0.89
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ปัญหาคือปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า	0 (0.0)	5 (2.6)	43 (22.3)	76 (39.4)	55 (28.5)	14 (7.3)	4.16 (ค่อนข้างมาก)	0.94
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	1 (0.5)	14 (7.3)	58 (30.1)	73 (37.8)	39 (20.2)	8 (4.1)	3.82 (ค่อนข้างมาก)	0.99
ค่าเฉลี่ยรวม							4.13 (ค่อนข้างมาก)	0.86

จากตาราง 20 พบว่า ระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า อุปนิสัยย่อยการให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยย่อยการเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และอุปนิสัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การขอกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นกัน

ตาราง 21 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						ค่าเฉลี่ย (ระดับ อุปนิสัย)	S.D.
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางการและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	0 (0.0)	9 (4.7)	31 (16.1)	63 (32.6)	68 (35.2)	22 (11.4)	4.33 (ค่อนข้างมาก)	1.03
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0 (0.0)	0 (0.0)	15 (7.8)	86 (44.6)	74 (38.3)	18 (9.3)	4.49 (มาก)	0.77
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต	1 (0.5)	3 (1.6)	22 (11.4)	63 (32.6)	69 (35.8)	35 (18.1)	4.56 (มาก)	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม							4.52 (มาก)	0.87

จากตาราง 21 พบว่าระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอในระดับมาก เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า อุปนิสัยย่อยการใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยย่อยการพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และอุปนิสัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของนั้ โดยมึค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตาราง 22 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลุ่มอุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย (ระดับ อุปนิสัย)	S.D.
	จำนวน (ร้อยละ)	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก ที่สุด		
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อ ชัยชนะ ส่วนตัว	0 (0.0)	2 (1.0)	32 (16.6)	78 (40.4)	64 (33.2)	17 (8.8)	4.32 (ค่อนข้าง มาก)	0.89
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อ ชัยชนะใน สังคม	0 (0.0)	0 (0.0)	21 (10.9)	66 (34.2)	76 (39.4)	30 (15.5)	4.60 (มาก)	0.88
ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	0 (0.0)	0 (0.0)	19 (9.8)	83 (43.0)	77 (39.9)	14 (7.3)	4.45 (มาก)	0.77

จากตาราง 22 พบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ซึ่งประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己人เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง และ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ในส่วนของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งนั้น ประกอบด้วย อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะ让自己人เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง และ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ซึ่งแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับมากเช่นกัน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง
 ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม
 และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัย
 แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะใน
 สังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
 สองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และ
 การเปรียบเทียบพหุคูณ (Post Hoc Test) ซึ่งสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่าง
 ค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)
 มีทั้งหมด 85 สมมติฐาน และแสดงตารางประกอบการพิสูจน์สมมติฐาน (ตาราง 24-28, 30-34,
 36-40, 42-46, 48-52, 54-58, 60-64, 66-70, 72-76, 78-82, 84-88, 90-94, 96-100, 102-106, 108-112
 114-118 และ 120-124) แสดงตารางสรุปการวิเคราะห์สมมติฐาน (ตาราง 29, 35, 41, 47, 53, 59,
 65, 71, 77, 83, 89, 95, 101, 107, 113, 119 และ 125) ซึ่งสมมติฐานทั้ง 85 สมมติฐานนั้นแสดงดัง
 ตาราง 23

ตาราง 23 แสดงเลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	1	2	3	4	5
ช่วงอายุ	6	7	8	9	10
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	11	12	13	14	15
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	16	17	18	19	20
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	21	22	23	24	25
ลำดับในครอบครัว	26	27	28	29	30
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	31	32	33	34	35
สถานภาพของบิดา/มารดา	36	37	38	39	40
อาชีพของบิดา	41	42	43	44	45
อาชีพของมารดา	46	47	48	49	50
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	51	52	53	54	55
ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริม	56	57	58	59	60
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	61	62	63	64	65
ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	66	67	68	69	70
ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้	71	72	73	74	75
ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้	76	77	78	79	80
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	81	82	83	84	85

หมายเหตุ A คือ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

B คือ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7*)

D คือ ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7*)

E คือ ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)

เพศกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

สมมติฐานที่ 1

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 24 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	54	4.2963	0.7172	0.0976
หญิง	139	4.4101	0.6462	0.0548

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .816 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .289 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	54	4.3889	0.7115	0.0968
หญิง	139	4.4101	0.7403	0.0628

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .716 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .857 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 26 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	54	4.4074	0.8799	0.1197
หญิง	139	4.2878	0.8948	0.0759

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .871 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .403 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	54	4.6481	0.8935	0.1216
หญิง	139	4.5755	0.8762	0.0743

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .896 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .608 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์เพศกับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	54	4.5000	0.7709	0.1049
หญิง	139	4.4245	0.7706	0.0654

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .986 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .542 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05

ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 1 ถึง 5

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับเพศที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 29 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 6

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 30ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

30ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
17-19	82	4.4756	0.7067	0.0780
20-22	81	4.3210	0.6290	0.0699
23-25	27	4.2593	0.6559	0.1262
26-28	3	4.3333	0.5774	0.3333

30ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.111	3	189	.346

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .346 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

30ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.431	3	0.477	1.074	.361
ภายในกลุ่ม	83.957	189	0.444		
รวม	85.389	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .361 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 31ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

31ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
17-19	82	4.3415	0.6707	0.0741
20-22	81	4.4568	0.7913	0.0879
23-25	27	4.4074	0.6939	0.1335
26-28	3	4.6667	1.1547	0.6667

31ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.105	3	189	.101

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .101 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

31ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.754	3	0.251	0.467	.706
ภายในกลุ่ม	101.723	189	0.538		
รวม	102.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .706 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 32ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

32ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
17-19	82	4.3293	0.8897	0.0982
20-22	81	4.4074	0.8628	0.0959
23-25	27	4.0741	0.9578	0.1843
26-28	3	4.0000	1.0000	0.5774

32ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.083	3	189	.969

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .969 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

32ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.566	3	0.855	1.081	.358
ภายในกลุ่ม	149.517	189	0.791		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .358 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนคนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 33ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม
33ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะใน สังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
17-19	82	4.6098	0.8993	0.0993
20-22	81	4.5926	0.8628	0.0959
23-25	27	4.5926	0.8439	0.1624
26-28	3	4.3333	1.5275	0.8819

33ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.762	3	189	.517

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .517 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

33ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.224	3	0.075	0.095	.963
ภายในกลุ่ม	148.253	189	0.784		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .963 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แตกต่างกัน

ตาราง 34ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงอายุกับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

34ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
17-19	82	4.4268	0.8017	0.0885
20-22	81	4.4815	0.7601	0.0845
23-25	27	4.4444	0.6980	0.1343
26-28	3	4.0000	1.0000	0.5774

34ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.297	3	189	.827

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .827 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

34ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.729	3	0.243	0.407	.748
ภายในกลุ่ม	112.950	189	0.598		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .748 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 6 ถึง 10

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับช่วงอายุที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 35 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

สมมติฐานที่ 11

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 36 – ข แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ 36 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	41	4.6098	0.8024	0.1253
ชั้นปีที่ 2	46	4.4783	0.6579	0.0970
ชั้นปีที่ 3	35	4.2286	0.6456	0.1091
ชั้นปีที่ 4	21	4.2857	0.4629	0.1010
ชั้นปีที่ 5	24	4.3333	0.5647	0.1153
ชั้นปีที่ 6	26	4.1538	0.6127	0.1202

36x การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.301	5	187	.007

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 12

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 37ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

37ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	41	4.5366	0.7105	0.7105
ชั้นปีที่ 2	46	4.3261	0.6685	0.6685
ชั้นปีที่ 3	35	4.2000	0.8331	0.8331
ชั้นปีที่ 4	21	4.4286	0.6761	0.6761
ชั้นปีที่ 5	24	4.7083	0.6903	0.6903
ชั้นปีที่ 6	26	4.3077	0.7359	0.7359

37ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.151	5	187	.979

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .979 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

37ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.933	5	0.987	1.891	.098
ภายในกลุ่ม	97.543	187	0.522		
รวม	102.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .098 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 38ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วน
ตน

38ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วน ตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	41	4.5366	0.7777	0.1215
ชั้นปีที่ 2	46	4.3478	0.9242	0.1363
ชั้นปีที่ 3	35	4.1143	0.9000	0.1521
ชั้นปีที่ 4	21	4.2381	0.9437	0.2059
ชั้นปีที่ 5	24	4.5833	0.8297	0.1694
ชั้นปีที่ 6	26	4.0385	0.9157	0.1796

38ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.470	5	187	.799

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .799 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

38ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.306	5	1.461	1.887	.098
ภายในกลุ่ม	144.777	187	0.774		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .098 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 39ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

39ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	41	4.7561	0.8883	0.1387
ชั้นปีที่ 2	46	4.6522	0.8998	0.1327
ชั้นปีที่ 3	35	4.4000	0.8812	0.1489
ชั้นปีที่ 4	21	4.2857	0.7171	0.1565
ชั้นปีที่ 5	24	4.7500	0.8470	0.1729
ชั้นปีที่ 6	26	4.6154	0.9414	0.1846

39ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.676	5	187	.642

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .642 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

39ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.141	5	1.028	1.342	.249
ภายในกลุ่ม	143.335	187	0.766		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .249 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย
 ชนในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
 ประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
 ประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
 ประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 40ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ชั้นปีที่กำลังศึกษากับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง

40ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	41	4.5884	0.7738	0.1208
ชั้นปีที่ 2	46	4.5217	0.8094	0.1193
ชั้นปีที่ 3	35	4.2000	0.7593	0.1283
ชั้นปีที่ 4	21	4.2381	0.7684	0.1677
ชั้นปีที่ 5	24	4.5833	0.7173	0.1464
ชั้นปีที่ 6	26	4.4615	0.7060	0.1385

40ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.484	5	187	.788

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .788 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

40ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.545	5	0.909	1.558	.174
ภายในกลุ่ม	109.134	187	0.584		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .174 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยังไม่แตกต่างกัน

ตาราง 41 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 11 ถึง 15

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	แตกต่างกัน	-
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 41 สรุปได้ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดง
 ความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล ระดับของกลุ่มอุปนิสัย
 เพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 16

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง
 พื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับ
 นัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง
 พื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง
 พื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 42ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดกับระดับอุปนิสัยแสดง
พื้นฐานทางอารมณ์

42ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทาง อารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	4	4.5000	0.5774	0.2887
2.01 – 2.50	25	4.3600	0.6377	0.1275
2.51 – 3.00	51	4.4706	0.6739	0.0944
3.01 - 3.50	53	4.3774	0.6571	0.0903
3.51 – 4.00	60	4.3000	0.6962	0.0899

42ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.213	4	188	.931

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .931 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

42ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	Df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.870	4	0.217	0.484	.748
ภายในกลุ่ม	84.519	188	0.450		
รวม	85.389	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .748 ซึ่งมากกว่าค่าระดับ
นัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับ
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 43ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดกับระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

43ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	4	4.2500	0.9574	0.4787
2.01 – 2.50	25	4.3600	0.9074	0.1815
2.51 – 3.00	51	4.4314	0.5746	0.0805
3.01 - 3.50	53	4.2830	0.7690	0.1056
3.51 – 4.00	60	4.5167	0.7247	0.0936

43ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.755	4	188	.140

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .140 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

43ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	Df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.719	4	0.430	0.802	.525
ภายในกลุ่ม	100.758	188	0.536		
รวม	102.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .525 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 44ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดกับระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัว

44ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	4	5.2500	0.9574	0.4787
2.01 – 2.50	25	4.3200	0.9000	0.1800
2.51 – 3.00	51	4.3137	0.8830	0.1236
3.01 - 3.50	53	4.1132	0.8472	0.1164
3.51 – 4.00	60	4.4500	0.8911	0.1150

44ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.376	4	188	.825

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .825 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

44ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.742	4	1.685	2.180	.073
ภายในกลุ่ม	145.341	188	0.773		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .073 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 19

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 45ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดกับระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม

45ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	4	5.0000	0.8165	0.4082
2.01 – 2.50	25	4.8000	0.9574	0.1915
2.51 – 3.00	51	4.5882	0.9204	0.1289
3.01 - 3.50	53	4.4906	0.8906	0.1223
3.51 – 4.00	60	4.5833	0.8087	0.1044

45ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.633	4	188	.639

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .639 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

45ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.295	4	0.574	0.738	.567
ภายในกลุ่ม	146.182	188	0.778		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .567 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 46ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่อกับระดับของภาพรวม 7
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

46ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาต่อก	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	4	5.0000	0.8165	0.4082
2.01 – 2.50	25	4.4800	0.8226	0.1645
2.51 – 3.00	51	4.4314	0.7812	0.1094
3.01 - 3.50	53	4.3585	0.7868	0.1081
3.51 – 4.00	60	4.4833	0.7247	0.0936

46ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.355	4	188	.840

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .840 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

46ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.757	4	0.439	0.738	.567
ภายในกลุ่ม	111.922	188	0.595		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .567 ซึ่งมากกว่าค่าระดับ
นัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 47 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 16 ถึง 20

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 47 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 21

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 48ก – ข แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

48ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	2	5.0000	0.0000	0.0000
2.01 – 2.50	22	4.2273	0.5284	0.1127
2.51 – 3.00	46	4.4565	0.6568	0.0968
3.01 - 3.50	76	4.4211	0.7167	0.0822
3.51 – 4.00	47	4.2766	0.6495	0.0947

48ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.003	4	188	.020

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 22

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 49ก – ข แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

49ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	2	5.0000	0.0000	0.0000
2.01 – 2.50	22	4.0455	0.6530	0.1392
2.51 – 3.00	46	4.4565	0.7805	0.1151
3.01 - 3.50	76	4.4605	0.7561	0.0867
3.51 – 4.00	47	4.4043	0.6481	0.0945

49ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.121	4	188	.016

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 23

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 50ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตน

50ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	2	5.5000	0.7071	0.5000
2.01 – 2.50	22	4.0909	1.0650	0.2271
2.51 – 3.00	46	4.3261	0.8447	0.1245
3.01 - 3.50	76	4.3026	0.9240	0.1060
3.51 – 4.00	47	4.4043	0.7706	0.1124

50ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.876	4	188	.479

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .479 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

50ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.297	4	1.074	1.367	.247
ภายในกลุ่ม	147.786	188	0.786		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .247 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 51ก – ข แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

51ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	2	5.0000	0.0000	0.0000
2.01 – 2.50	22	4.6364	1.0486	0.2236
2.51 – 3.00	46	4.5652	0.8603	0.1268
3.01 - 3.50	76	4.5789	0.9276	0.1064
3.51 – 4.00	47	4.6170	0.7676	0.1120

51ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.543	4	188	.041

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 25

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 52ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมกับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง

52ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1.51 – 2.00	2	5.0000	0.0000	0.0000
2.01 – 2.50	22	4.2727	0.8827	0.1882
2.51 – 3.00	46	4.4565	0.7805	0.1151
3.01 - 3.50	76	4.4737	0.7912	0.0908
3.51 – 4.00	47	4.4468	0.6855	0.1000

52ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.248	4	188	.066

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .066 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

52ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.338	4	0.334	0.560	.692
ภายในกลุ่ม	112.341	188	0.598		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .692 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 53 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 21 ถึง 25

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	แตกต่างกัน	-
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	แตกต่างกัน	-
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	แตกต่างกัน	-
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 53 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับในครอบครัวกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

สมมติฐานที่ 26

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 54ก – ข แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทาง
อารมณ์

54ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทาง อารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	73	4.3014	0.7009	0.0820
บุตรคนกลาง	13	4.0000	0.4082	0.1132
บุตรคนสุดท้อง	64	4.4531	0.6407	0.0801
บุตรคนเดียว	43	4.5116	0.6680	0.1019

54ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
6.153	3	189	.001

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 27

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 55ก – ข แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต

55ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	73	4.2329	0.7173	0.0839
บุตรคนกลาง	13	4.3846	0.8697	0.2412
บุตรคนสุดท้อง	64	4.4531	0.5890	0.0736
บุตรคนเดียว	43	4.6279	0.8458	0.1290

55ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.832	3	189	.040

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .040 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 28

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 56ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

56ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	73	4.1507	0.9671	0.1132
บุตรคนกลาง	13	4.2308	0.9268	0.2571
บุตรคนสุดท้อง	64	4.4063	0.7912	0.0989
บุตรคนเดียว	43	4.5116	0.8556	0.1305

56ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.705	3	189	.550

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .550 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

56ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.251	3	1.417	1.812	.146
ภายในกลุ่ม	147.832	189	0.782		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .146 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 57ก – ง แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

57ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	73	4.4384	0.8973	0.1050
บุตรคนกลาง	13	4.0769	0.7596	0.2107
บุตรคนสุดท้อง	64	4.6875	0.7741	0.0968
บุตรคนเดียว	43	4.8837	0.9312	0.1420

57ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.870	3	189	.136

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .136 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

57ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.412	3	3.137	4.264	.006
ภายในกลุ่ม	139.064	189	0.736		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe ได้ผลดังนี้

57ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธี Scheffe)

ลำดับในกรอบคร่าว (i)	ลำดับในกรอบคร่าว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	0.3614	0.2582	.582
	บุตรคนสุดท้อง	-0.2491	0.1469	.413
	บุตรคนเดียว	-0.4454	0.1649	.066
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	-0.3614	0.2582	.582
	บุตรคนสุดท้อง	-0.6106	0.2610	.144
	บุตรคนเดียว	-0.8068	0.2715	.034
บุตรคนสุดท้อง	บุตรคนโต	0.2491	0.1469	.413
	บุตรคนกลาง	0.6106	0.2610	.144
	บุตรคนเดียว	-0.1962	0.1691	.719
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	0.0432	0.1649	.066
	บุตรคนกลาง	-0.2417	0.2715	.034
	บุตรคนสุดท้อง	-0.4237	0.1691	.719

ในการเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธี Scheffe พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนกลางกับบุตรคนเดียวได้ค่า Sig. เท่ากับ .034 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 แสดงว่า บุตรคนกลางมีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันกับบุตรคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุตรคนกลางมีค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมน้อยกว่าบุตรคนเดียว 0.8068

สมมติฐานที่ 30

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 58ก – ง แสดงผลการวิเคราะห์ลำดับในครอบครัวกับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง

58ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	73	4.2740	0.7685	0.0899
บุตรคนกลาง	13	4.2308	0.5991	0.1662
บุตรคนสุดท้อง	64	4.5156	0.6422	0.0803
บุตรคนเดียว	43	4.6977	0.9138	0.1394

58ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.424	3	189	.067

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .067 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

58ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.796	3	1.932	3.385	.019
ภายในกลุ่ม	107.882	189	0.571		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .019 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe ได้ผลดังนี้

58ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธี Scheffe)

ลำดับในกรอบคร่าว (i)	ลำดับในกรอบคร่าว (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
บุตรคนโต	บุตรคนกลาง	0.0432	0.2274	.998
	บุตรคนสุดท้อง	-0.2417	0.1294	.325
	บุตรคนเดียว	-0.4237	0.1452	.039
บุตรคนกลาง	บุตรคนโต	-0.0432	0.2274	.998
	บุตรคนสุดท้อง	-0.2849	0.2298	.674
	บุตรคนเดียว	-0.4669	0.2391	.286
บุตรคนสุดท้อง	บุตรคนโต	0.2417	0.1294	.325
	บุตรคนกลาง	0.2849	0.2298	.674
	บุตรคนเดียว	-0.1820	0.1490	.684
บุตรคนเดียว	บุตรคนโต	0.4237	0.1452	.039
	บุตรคนกลาง	0.4669	0.2391	.286
	บุตรคนสุดท้อง	0.1820	0.1490	.684

ในการเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธี Scheffe พบว่าการเปรียบเทียบระหว่างบุตรคนโตกับบุตรคนเดียวได้ค่า Sig. เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 แสดงว่า บุตรคนโตมีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกับบุตรคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุตรคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งน้อยกว่าบุตรคนเดียว 0.4237

ตาราง 59 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 26 ถึง 30

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับลำดับในครอบครัวที่ แตกต่างกัน	การทดสอบความ แปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	แตกต่างกัน	-
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	แตกต่างกัน	-
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน

จากตาราง 59 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

สมมติฐานที่ 31

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับ นัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 60ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

60ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	80	4.4000	0.6080	0.0680
ญาติพี่น้อง	8	4.7500	0.7071	0.2500
เฉพาะบิดา	3	5.0000	0.0000	0.0000
เฉพาะมารดา	18	4.3889	0.7775	0.1833
เพื่อน	47	4.4043	0.6136	0.0895
คนเดียว	37	4.1622	0.7643	0.1256

60ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.852	5	187	.105

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .105 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

60ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.065	5	0.813	1.869	.102
ภายในกลุ่ม	81.324	187	0.435		
รวม	85.389	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .102 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 61ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับอุปนิสัยแสดง
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

61ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	80	4.4500	0.7779	0.0870
ญาติพี่น้อง	8	4.3750	0.7440	0.2631
เฉพาะบิดา	3	5.0000	1.0000	0.5774
เฉพาะมารดา	18	4.5000	0.6183	0.1457
เพื่อน	47	4.3404	0.7002	0.1021
คนเดียว	37	4.2973	0.7018	0.1154

61ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.620	5	187	.685

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .685 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

61ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.019	5	0.404	0.752	.586
ภายในกลุ่ม	100.458	187	0.537		
รวม	102.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .586 ซึ่งมากกว่าค่าระดับ
นัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 33

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 62ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชี้ชนะส่วนตน

62ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	80	4.4000	0.8206	0.0917
ญาติพี่น้อง	8	4.8750	1.1260	0.3981
เฉพาะบิดา	3	4.6667	0.5774	0.3333
เฉพาะมารดา	18	4.1667	0.8575	0.2021
เพื่อน	47	4.2553	0.8462	0.1234
คนเดียว	37	4.1622	1.0412	0.1712

62ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.743	5	187	.592

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .592 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

62ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.878	5	0.976	1.239	.292
ภายในกลุ่ม	147.205	187	0.787		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .292 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 34

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 63ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม

63ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	80	4.6500	0.9154	0.1023
ญาติพี่น้อง	8	4.8750	1.1260	0.3981
เฉพาะบิดา	3	5.0000	1.0000	0.5774
เฉพาะมารดา	18	4.6111	0.9164	0.2160
เพื่อน	47	4.6170	0.8223	0.1199
คนเดียว	37	4.3514	0.7894	0.1298

63ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.588	5	187	.709

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .709 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

63ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.585	5	0.717	0.925	.466
ภายในกลุ่ม	144.892	187	0.775		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .466 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 35

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 64ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่กับระดับของภาพรวม 7
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

64ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	80	4.4875	0.7115	0.0795
ญาติพี่น้อง	8	4.7500	1.0351	0.3660
เฉพาะบิดา	3	5.0000	1.0000	0.5774
เฉพาะมารดา	18	4.5000	0.9235	0.2177
เพื่อน	47	4.4468	0.7165	0.1045
คนเดียว	37	4.2162	0.7865	0.1293

64ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.821	5	187	.536

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .536 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

64ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.804	5	0.761	1.295	.268
ภายในกลุ่ม	109.875	187	0.588		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .268 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกัน

ตาราง 65 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 31 ถึง 35

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่ที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 65 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลินการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 36

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 66ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

66ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	152	4.3684	0.6580	0.0534
แยกกันอยู่	27	4.2593	0.6559	0.1262
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	14	4.7143	0.7263	0.1941

66ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.221	2	190	.802

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .802 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

66ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.978	2	0.989	2.253	.108
ภายในกลุ่ม	83.411	190	0.439		
รวม	85.389	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .108 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 67ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต

67ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	152	4.4013	0.7302	0.0592
แยกกันอยู่	27	4.3704	0.6877	0.1323
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	14	4.5000	0.8549	0.2285

67ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.700	2	190	.498

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .498 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

67ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.161	2	0.080	0.149	.862
ภายในกลุ่ม	102.316	190	0.539		
รวม	102.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .862 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 38

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 68ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วย
 ชนะส่วนตน

68ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของ บิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วน ตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	152	4.3684	0.8816	0.0715
แยกกันอยู่	27	4.1852	0.9623	0.1852
บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต	14	4.0714	0.8287	0.2215

68ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.162	2	190	.315

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .315 ซึ่งมากกว่า
 ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

68ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.712	2	0.856	1.081	.341
ภายในกลุ่ม	150.371	190	0.791		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .341 ซึ่งมากกว่าค่าระดับ
 นัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-
 แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่ม
 อุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 39

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 69ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

69ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	152	4.5987	0.8859	0.0719
แยกกันอยู่	27	4.6296	0.8835	0.1700
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	14	4.5000	0.8549	0.2285

69ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.102	2	190	.903

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .903 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

69ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.616	2	0.080	0.103	.902
ภายในกลุ่ม	148.316	190	0.781		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .902 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 40

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 70ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์สถานภาพของบิดา/มารดากับระดับของภาพรวม 7

อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

70ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของ บิดา/มารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	152	4.4539	0.7533	4.5747
แยกกันอยู่	27	4.4444	0.8473	4.7796
บิดา และ/หรือ มารดาเสียชีวิต	14	4.3571	0.8419	4.8432

70ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.321	2	190	.726

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .726 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

70ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.120	2	0.060	0.101	.904
ภายในกลุ่ม	113.559	190	0.598		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .904 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 71 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 36 ถึง 40

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับสถานภาพของบิดา/มารดาที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 71 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาชีพของบิดากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 41

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 72ก – ข แสดงผลการวิเคราะห์ห่ออาชีพของบิดากับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
72ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.2584	0.6129	0.0650
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	4.5714	0.5345	0.2020
พนักงานบริษัทเอกชน	7	4.2857	0.4880	0.1844
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	53	4.4340	0.8206	0.1127
เกษตรกร	17	4.7059	0.5879	0.1426
รับจ้าง	10	4.3000	0.4830	0.1528
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	4.0000	0.0000	0.0000
อื่นๆ	8	4.7500	0.4629	0.1637

72ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.836	7	185	.008

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 42

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 73ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ห่าอาชีพของบิดากับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต

73ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.2697	0.6870	0.0728
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	4.8571	0.6901	0.2608
พนักงานบริษัทเอกชน	7	4.4286	0.5345	0.2020
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	53	4.5849	0.8189	0.1125
เกษตรกร	17	4.4118	0.7123	0.1728
รับจ้าง	10	4.2000	0.6325	0.2000
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	4.5000	0.7071	0.5000
อื่นๆ	8	4.5000	0.7559	0.2673

73ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.178	7	185	.317

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .317 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

73ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.292	7	0.756	1.439	.192
ภายในกลุ่ม	97.185	185	0.525		
รวม	102.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .192 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 43

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว แตกต่างกัน

ตาราง 74ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของบิดากับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว
74ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วน ตัว	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.1910	0.8644	0.0916
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	4.5714	0.5345	0.2020
พนักงาน บริษัทเอกชน	7	4.1429	0.8997	0.3401
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	53	4.4717	0.9728	0.1336
เกษตรกร	17	4.4706	0.9432	0.2288
รับจ้าง	10	4.4000	0.9661	0.3055
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	4.5000	0.7071	0.5000
อื่นๆ	8	4.2500	0.7071	0.2500

74ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.782	7	185	.603

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .603 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

74ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.916	7	0.559	0.698	.673
ภายในกลุ่ม	148.167	185	0.801		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .673 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 44

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 75ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ห่าชีพของบิดากับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

75ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.4831	0.8134	0.0862
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	4.8571	0.6901	0.2608
พนักงานบริษัทเอกชน	7	5.0000	1.1547	0.4364
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	53	4.6038	0.9872	0.1356
เกษตรกร	17	4.7059	0.7717	0.1872
รับจ้าง	10	4.5000	0.8498	0.2687
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	6.0000	0.0000	0.0000
อื่นๆ	8	4.7500	0.8864	0.3134

75ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.885	7	185	.074

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .074 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

75ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.186	7	1.027	1.344	.232
ภายในกลุ่ม	141.291	185	0.764		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .232 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 76ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ห้ำอาชีพของบิดากับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้
ทรงประสิทธิผลยิ่ง
76ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผล ยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.3483	0.7410	0.0785
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	4.7143	0.4880	0.1844
พนักงาน บริษัทเอกชน	7	4.5714	0.9759	0.3689
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	53	4.4717	0.8459	0.1162
เกษตรกร	17	4.5882	0.6183	0.1500
รับจ้าง	10	4.5000	0.8498	0.2687
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	5.0000	0.0000	0.0000
อื่นๆ	8	4.5000	0.9258	0.3273

76ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.884	7	185	.074

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .074 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

76ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.508	7	0.358	0.596	.758
ภายในกลุ่ม	111.170	185	0.601		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .758 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 77 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 41 ถึง 45

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับอาชีพของบิดาที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	แตกต่างกัน	-
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 77 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาชีพของมารดาที่ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 46

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 78ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดาที่ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
78ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	63	4.2381	0.5879	0.0741
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	4.5000	0.5774	0.2887
พนักงาน บริษัทเอกชน	8	4.5000	0.5345	0.1890
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	63	4.4286	0.7559	0.0952
เกษตรกร	13	4.6923	0.6304	0.1748
รับจ้าง	18	4.3333	0.4851	0.1143
แม่บ้าน/ว่างงาน	20	4.4000	0.8208	0.1835
อื่นๆ	4	4.5000	0.5774	0.2887

78ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.822	7	185	.075

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .075 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

78ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.962	7	0.423	0.950	.470
ภายในกลุ่ม	82.426	185	0.446		
รวม	85.389	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .470 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 47

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 79ก – จ แสดงผลการวิเคราะห์ค่าชีพของมารดาที่ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิต

79ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.1905	0.5918	0.0746
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	5.5000	0.5774	0.2887
พนักงาน บริษัทเอกชน	7	4.3750	0.5175	0.1830
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	53	4.5079	0.7803	0.0983
เกษตรกร	17	4.5385	0.7763	0.2153
รับจ้าง	10	4.2778	0.8264	0.1948
แม่บ้าน/ว่างงาน	2	4.6500	0.6708	0.1500
อื่นๆ	8	4.0000	0.8165	0.4082

79ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.693	7	185	.113

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .113 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

79ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	10.749	7	1.536	3.097	.004
ภายในกลุ่ม	91.727	185	0.496		
รวม	102.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe ได้ผลดังนี้

79ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธี Scheffe)

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-1.3095	0.3631	.079
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.1845	0.2643	.999
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.3175	0.1255	.496
	เกษตรกร	-0.3480	0.2145	.916
	รับจ้าง	-0.0873	0.1882	1.000
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.4595	0.1807	.489
	อื่นๆ	0.1905	0.3631	1.000
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	1.3095	0.3631	.079
	พนักงานบริษัทเอกชน	1.1250	0.4312	.453
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.9921	0.3631	.387
	เกษตรกร	0.9615	0.4026	.576
	รับจ้าง	1.2222	0.3892	.204
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.8500	0.3857	.677
	อื่นๆ	1.5000	0.4979	.254
พนักงานบริษัทเอกชน	ข้าราชการ	0.1845	0.2643	.999
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-1.1250	0.4312	.453
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.1329	0.2643	1.000
	เกษตรกร	-0.1635	0.3164	1.000
	รับจ้าง	0.0972	0.2992	1.000
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.2750	0.2964	.997
	อื่นๆ	0.3750	0.4312	.998

(ต่อ)

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ค่าความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการ	0.3175	0.1255	.496
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.9921	0.3631	.387
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.1329	0.2643	1.000
	เกษตรกร	-0.0305	0.2145	1.000
	รับจ้าง	0.2302	0.1882	.982
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.1421	0.1807	.999
	อื่นๆ	0.5079	0.3631	.961
เกษตรกร	ข้าราชการ	0.3480	0.2145	.916
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.9615	0.4026	.576
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.1635	0.3164	1.000
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.0305	0.2145	1.000
	รับจ้าง	0.2607	0.2563	.994
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.1115	0.2509	1.000
	อื่นๆ	0.5385	0.4026	.970
รับจ้าง	ข้าราชการ	0.0873	0.1882	1.000
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-1.2222	0.3892	0.204
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.0972	0.2992	1.000
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.2302	0.1882	.982
	เกษตรกร	-0.2607	0.2563	.994
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.3722	0.2288	.914
	อื่นๆ	0.2778	0.3892	.999

(ต่อ)

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
แม่บ้าน/ว่างงาน	ข้าราชการ	0.4595	0.1807	.489
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.8500	0.3857	.677
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.2750	0.2946	.997
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.1421	0.1807	.999
	เกษตรกร	0.1115	0.2509	1.000
	รับจ้าง	0.3722	0.2288	.914
	อื่นๆ	0.6500	0.3857	.898
อื่นๆ	ข้าราชการ	-0.1905	0.3631	1.000
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-1.5000	0.4979	.254
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.3750	0.4312	.998
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.5079	0.3631	.961
	เกษตรกร	-0.5385	0.4026	.970
	รับจ้าง	-0.2778	0.3892	.999
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.6500	0.3857	.898

ในการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe นั้นไม่มีการเปรียบเทียบใดที่มีค่า Sig. ใดที่มีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ ในการทดสอบค่าเฉลี่ยนั้นให้ผลว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ผู้ทำการศึกษาจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มเติมโดยวิธี LSD ซึ่งได้ผลดังนี้

79จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธี LSD)

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ค่าความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-1.3095	0.3631	.000
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.1845	0.2643	.486
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.3175	0.1255	.012
	เกษตรกร	-0.3480	0.2145	.106
	รับจ้าง	-0.0873	0.1882	.643
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.4595	0.1807	.012
	อื่นๆ	0.1905	0.3631	.600
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	1.3095	0.3631	.000
	พนักงานบริษัทเอกชน	1.1250	0.4312	.010
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.9921	0.3631	.007
	เกษตรกร	0.9615	0.4026	.018
	รับจ้าง	1.2222	0.3892	.002
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.8500	0.3857	.029
	อื่นๆ	1.5000	0.4979	.003
พนักงานบริษัทเอกชน	ข้าราชการ	0.1845	0.2643	.486
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-1.1250	0.4312	.010
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.1329	0.2643	.616
	เกษตรกร	-0.1635	0.3164	.606
	รับจ้าง	0.0972	0.2992	.746
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.2750	0.2964	.352
	อื่นๆ	0.3750	0.4312	.386

(ต่อ)

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ค่าความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการ	0.3175	0.1255	.012
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.9921	0.3631	.007
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.1329	0.2643	.616
	เกษตรกร	-0.0305	0.2145	.887
	รับจ้าง	0.2302	0.1882	.223
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.1421	0.1807	.433
	อื่นๆ	0.5079	0.3631	.163
เกษตรกร	ข้าราชการ	0.3480	0.2145	.106
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.9615	0.4026	.018
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.1635	0.3164	.606
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.0305	0.2145	.887
	รับจ้าง	0.2607	0.2563	.310
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.1115	0.2509	.657
	อื่นๆ	0.5385	0.4026	.183
รับจ้าง	ข้าราชการ	0.0873	0.1882	.643
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-1.2222	0.3892	.002
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.0972	0.2992	.746
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.2302	0.1882	.223
	เกษตรกร	-0.2607	0.2563	.310
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.3722	0.2288	.105
	อื่นๆ	0.2778	0.3892	.476

(ต่อ)

อาชีพของมารดา (i)	อาชีพของมารดา (j)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (i-j)	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
แม่บ้าน/ว่างงาน	ข้าราชการ	0.4595	0.1807	.012
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-0.8500	0.3857	.029
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.2750	0.2946	.352
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.1421	0.1807	.433
	เกษตรกร	0.1115	0.2509	.657
	รับจ้าง	0.3722	0.2288	.105
	อื่นๆ	0.6500	0.3857	.094
อื่นๆ	ข้าราชการ	-0.1905	0.3631	.600
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-1.5000	0.4979	.003
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.3750	0.4312	.386
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.5079	0.3631	.163
	เกษตรกร	-0.5385	0.4026	.183
	รับจ้าง	-0.2778	0.3892	.476
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.6500	0.3857	.094

ในการเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธี LSD พบว่ามีการเปรียบเทียบที่ได้ค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 อยู่ 9 การเปรียบเทียบ คือ การเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มารดามีอาชีพข้าราชการ กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย/ธุรกิจ และแม่บ้าน/ว่างงาน ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .000 .012 และ .012 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มารดามีอาชีพข้าราชการมีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย/ธุรกิจ และแม่บ้าน/ว่างงาน โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มารดามีอาชีพข้าราชการมีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตน้อยกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขาย/ธุรกิจ และแม่บ้าน/ว่างงาน

เท่ากับ 1.3095 0.3175 และ 0.4595 ตามลำดับ และการเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ค้าขาย/ธุรกิจ เกษตรกร รับจ้าง แม่บ้าน/ว่างงาน และอื่นๆ ซึ่งมีค่า Sig. เท่ากับ .010 .007 .018 .002 .029 และ .003 ตามลำดับ โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ค้าขาย/ธุรกิจ เกษตรกร รับจ้าง แม่บ้าน/ว่างงาน และอื่นๆ เท่ากับ 1.1250 0.9921 0.9615 1.2222 0.8500 และ 1.500 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 48

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 80ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ค่าชีพของมารดาที่ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วน
ตน

80ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วน ตน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.3333	0.8424	0.1061
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	4.5000	0.5774	0.2887
พนักงาน บริษัทเอกชน	7	4.1250	0.9910	0.3504
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	53	4.2857	0.9743	0.1228
เกษตรกร	17	4.5385	0.8771	0.2433
รับจ้าง	10	4.4444	0.9218	0.2173
แม่บ้าน/ว่างงาน	2	4.3500	0.7452	0.1666
อื่นๆ	8	3.5000	1.0000	0.5000

80ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.581	7	185	.771

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .771 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

80ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.126	7	0.589	0.737	.641
ภายในกลุ่ม	147.957	185	0.800		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .641 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 49

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 81ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ห่าชีพของมารดาที่ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

81ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.5714	0.7559	0.0952
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	4.7500	0.5000	0.2500
พนักงานบริษัทเอกชน	7	4.7500	1.0351	0.3660
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	53	4.5079	0.9482	0.1195
เกษตรกร	17	4.6923	0.7511	0.2083
รับจ้าง	10	4.7222	1.0178	0.2399
แม่บ้าน/ว่างงาน	2	4.8000	0.8944	0.2000
อื่นๆ	8	4.0000	1.4142	0.7071

81ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.630	7	185	.129

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .129 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

81ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.472	7	0.496	0.633	.728
ภายในกลุ่ม	145.005	185	0.784		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .728 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 50

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 82ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ห้อชีพของมารดาที่ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้
ทรงประสิทธิผลยิ่ง

82ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผล ยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	89	4.3968	0.7080	0.0892
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	4.7500	0.5000	0.2500
พนักงาน บริษัทเอกชน	7	4.3750	0.7440	0.2631
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	53	4.3968	0.8714	0.1098
เกษตรกร	17	4.6154	0.5064	0.1404
รับจ้าง	10	4.6667	0.8402	0.1980
แม่บ้าน/ว่างงาน	2	4.4500	0.6863	0.1535
อื่นๆ	8	4.2500	1.2583	0.6292

82ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.641	7	185	.126

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .126 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
8 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

82ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.118	7	0.303	0.502	.832
ภายในกลุ่ม	111.561	185	0.603		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .832 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยังไม่แตกต่างกัน

ตาราง 83 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 46 ถึง 50

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับอาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพผลยังไม่	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 83 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตน ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 51

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 84ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

84ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1 - 5 คน	123	4.4146	0.7120	0.0642
6 - 10 คน	61	4.3115	0.5928	0.0759
10 คนขึ้นไป	9	4.3333	0.5000	0.1667

84ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.717	2	190	.069

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .069 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

84ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.453	2	0.226	0.507	.603
ภายในกลุ่ม	84.936	190	0.447		
รวม	85.389	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .603 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 52

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงอารมณ์ในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 85ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต

85ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1 - 5 คน	123	4.4065	0.7110	0.0641
6 - 10 คน	61	4.3607	0.7753	0.0993
10 คนขึ้นไป	9	4.6667	0.7071	0.2357

85ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.383	2	190	.682

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .682 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

85ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.736	2	0.368	0.688	.504
ภายในกลุ่ม	101.740	190	0.535		
รวม	102.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .504 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 86ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ส่วนตน

86ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1 - 5 คน	123	4.3659	0.9078	0.0819
6 - 10 คน	61	4.1967	0.8528	0.1092
10 คนขึ้นไป	9	4.5555	0.8819	0.2940

86ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.523	2	190	.594

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .594 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

86ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.685	2	0.842	1.064	.347
ภายในกลุ่ม	150.398	190	0.792		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .347 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 54

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ในสังคม แตกต่างกัน

ตาราง 87ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ ในสังคม

87ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
1 - 5 คน	123	4.6098	0.9020	0.0813
6 - 10 คน	61	4.5410	0.8281	0.1060
10 คนขึ้นไป	9	4.7778	0.9718	0.3239

87ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.632	2	190	.532

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .532 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

87ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.505	2	0.253	0.324	.723
ภายในกลุ่ม	147.971	190	0.779		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .723 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 55

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 88ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ช่วงจำนวนเพื่อนสนิทกับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัย
สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

88ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงจำนวนเพื่อน สนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
1 - 5 คน	123	4.5122	0.7721	0.0696
6 - 10 คน	61	4.3115	0.7425	0.0951
10 คนขึ้นไป	9	4.4444	0.8819	0.2940

88ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.485	2	190	.617

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .617 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

88ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.643	2	0.821	1.393	.251
ภายในกลุ่ม	112.036	190	0.590		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .251 ซึ่งมากกว่าค่าระดับ
นัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 89 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 51 ถึง 55

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับช่วงจำนวนเพื่อน สนิทที่แตกต่างกัน	การทดสอบความ แปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 89 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

สมมติฐานที่ 56

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 90 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประวัติการทำงานพิเศษ/ รายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง พื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
มีประวัติ	43	4.3023	0.5990	0.0913
ไม่มีประวัติ	150	4.4000	0.6854	0.0560

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .227 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .399 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 57

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 91 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมกับระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประวัติการทำงานพิเศษ/ รายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
มีประวัติ	43	4.5814	0.8233	0.1255
ไม่มีประวัติ	150	4.3533	0.6965	0.0569

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .066 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .071 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 58

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 92 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
มีประวัติ	43	4.3256	0.9933	0.1515
ไม่มีประวัติ	150	4.3200	0.8617	0.0704

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .127 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .971 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 93 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
มีประวัติ	43	4.7209	0.9342	0.1425
ไม่มีประวัติ	150	4.5600	0.8630	0.0705

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .538 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .291 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 60

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 94 แสดงผลการวิเคราะห์ประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมกับระดับของภาพรวม 7
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประวัติการทำงาน พิเศษ/รายได้เสริม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
มีประวัติ	43	4.5349	0.6672	0.1018
ไม่มีประวัติ	150	4.4200	0.7966	0.0650

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .150 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .389 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 95 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 56 ถึง 60

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับประวัติการทำงาน พิเศษ/รายได้เสริมที่แตกต่างกัน	การทดสอบความ แปรปรวน	การทดสอบ ค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 95 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษ/รายได้เสริมแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย

แสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้วยระดับอุปนิสัย
แสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 61

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด
กิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการ
ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด
กิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด
กิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 96 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประสพการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	116	4.3621	0.6903	0.0641
ไม่เคย	77	4.4026	0.6337	0.0722

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .499 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .680 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความรู้สึกในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 97 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	116	4.4914	0.7401	0.0687
ไม่เคย	77	4.2727	0.7003	0.0798

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .118 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

สมมติฐานที่ 63

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 98 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	116	4.3276	0.9115	0.0846
ไม่เคย	77	4.3117	0.8624	0.0983

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .676 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .904 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 99 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษากับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	116	4.6810	0.8506	0.0790
ไม่เคย	77	4.4675	0.9117	0.1039

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .293 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .099 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 65

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 100 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ประสพการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	116	4.5259	0.7742	0.0719
ไม่เคย	77	4.3247	0.7512	0.0856

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .561 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .075 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 101 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 61 ถึง 65

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับประสพการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 101 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมติฐานที่ 66

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 102 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับ
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประสพการณ์ในการ สมัครเข้าร่วม กิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสพการณ์	179	4.3855	0.6804	0.0509
ไม่เคยมีประสพการณ์	14	4.2857	0.4688	0.1253

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .059 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .591 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

- H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน
 H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 103 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	179	4.4413	0.7194	0.0538
ไม่เคยมีประสบการณ์	14	3.9286	0.7300	0.1951

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .031 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances not Assumed เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

สมมติฐานที่ 68

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 104 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	179	4.3575	0.8904	0.0666
ไม่เคยมีประสบการณ์	14	3.8571	0.7703	0.2059

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .049 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances not Assumed เท่ากับ .035 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

สมมติฐานที่ 69

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 105 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	179	4.6480	0.8573	0.0641
ไม่เคยมีประสบการณ์	14	3.9286	0.9169	0.2450

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .607 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

สมมติฐานที่ 70

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 106 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจกับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสพการณ์	179	4.4860	0.7596	0.0568
ไม่เคยมีประสพการณ์	14	3.9286	0.7300	0.1951

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .213 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยมีประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ตาราง 107 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 66 ถึง 70

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับประสพการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	แตกต่างกัน

จากตาราง 107 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

สมมติฐานที่ 71

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัย จัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัย จัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัย จัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 108ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ
หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

108ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ร้อยละการเข้าร่วม กิจกรรมที่ทางสโมสร นักศึกษา คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงพื้นฐานทาง อารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความ คาดเคลื่อน มาตรฐาน
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	2	5.0000	1.4142	1.0000
ร้อยละ 1-20	15	4.4667	0.7432	0.1919
ร้อยละ 21-40	12	4.3333	0.6513	0.1880
ร้อยละ 41-60	37	4.3514	0.6332	0.1041
ร้อยละ 61-80	58	4.3621	0.6407	0.0841
ร้อยละ 81-100	69	4.3768	0.6882	0.0828

108ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.961	5	187	.443

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .443 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

108ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.957	5	0.191	0.424	.832
ภายในกลุ่ม	84.432	187	0.452		
รวม	85.389	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .832 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 109ก - ข แสดงผลการวิเคราะห์ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต

109ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	2	4.5000	0.7071	0.5000
ร้อยละ 1-20	15	4.2667	1.0998	0.2840
ร้อยละ 21-40	12	4.0000	0.4264	0.1231
ร้อยละ 41-60	37	4.5405	0.6496	0.1068
ร้อยละ 61-80	58	4.3448	0.6367	0.0836
ร้อยละ 81-100	69	4.4783	0.7785	0.0937

109ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
6.008	5	187	.000

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

สมมติฐานที่ 73

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัย จัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัย จัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 110ก - ค แสดงผลการวิเคราะห์ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน

110ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	2	4.5000	2.1213	1.5000
ร้อยละ 1-20	15	4.4000	1.0556	0.2726
ร้อยละ 21-40	12	4.0000	0.8528	0.2462
ร้อยละ 41-60	37	4.3514	0.8887	0.1461
ร้อยละ 61-80	58	4.2241	0.9559	0.1255
ร้อยละ 81-100	69	4.4203	0.7747	0.0933

110ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.781	5	187	.119

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .119 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

110ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.653	5	0.531	0.664	.651
ภายในกลุ่ม	149.430	187	0.799		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .651 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความสำเร็จ 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 111ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ
หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

111ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ร้อยละการเข้าร่วม กิจกรรมที่ทางสโมสร นักศึกษา คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะใน สังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความ คาดเคลื่อน มาตรฐาน
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	2	4.0000	1.4142	1.0000
ร้อยละ 1-20	15	4.2000	0.9411	0.2430
ร้อยละ 21-40	12	4.5000	0.9045	0.2611
ร้อยละ 41-60	37	4.5676	0.8347	0.1372
ร้อยละ 61-80	58	4.6207	0.8751	0.1149
ร้อยละ 81-100	69	4.7101	0.8762	0.1055

111ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.180	5	187	.970

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .970 ซึ่งมากกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
6 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

111ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.138	5	0.828	1.072	.377
ภายในกลุ่ม	144.339	187	0.772		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .377 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 75

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 112ก - ข แสดงผลการวิเคราะห์ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ
หรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

112ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ร้อยละการเข้าร่วม กิจกรรมที่ทางสโมสร นักศึกษา คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของ ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความ คาดเคลื่อน มาตรฐาน
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	2	4.5000	2.1213	1.5000
ร้อยละ 1-20	15	4.2667	0.8837	0.2282
ร้อยละ 21-40	12	4.3333	0.6513	0.1880
ร้อยละ 41-60	37	4.4324	0.8007	0.1316
ร้อยละ 61-80	58	4.3793	0.7452	0.0979
ร้อยละ 81-100	69	4.5652	0.7372	0.0887

112ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.349	5	187	0.043

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .043 ซึ่งน้อยกว่า
ค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_1 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง
6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

ตาราง 113 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 71 ถึง 75

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	แตกต่างกัน	-
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	แตกต่างกัน	-

จากตาราง 113 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 76

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 114ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

114ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	2	4.5000	0.7071	0.5000
ไม่เต็มใจ	8	4.5000	0.7559	0.2673
เฉย ๆ	54	4.2593	0.6781	0.0923
เต็มใจ	100	4.4200	0.6541	0.0654
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.4138	0.6823	0.1267

114ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.189	4	188	.944

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .944 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

114ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.124	4	0.281	0.627	.644
ภายในกลุ่ม	84.265	188	0.448		
รวม	85.389	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .644 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 77

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 115ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

115ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	2	4.5000	0.7071	0.5000
ไม่เต็มใจ	8	4.0000	0.9258	0.3273
เฉย ๆ	54	4.2963	0.7922	0.1078
เต็มใจ	100	4.4200	0.6694	0.0669
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.6552	0.7209	0.1339

115ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.496	4	188	.738

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .738 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

115ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.806	4	0.951	1.813	.128
ภายในกลุ่ม	98.671	188	0.525		
รวม	102.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .128 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 78

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 116ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง

116ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	2	4.5000	0.7071	0.5000
ไม่เต็มใจ	8	4.3750	1.0607	0.3750
เฉย ๆ	54	4.2963	0.9241	0.1258
เต็มใจ	100	4.2800	0.8655	0.0866
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.4828	0.9111	0.1692

116ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.417	4	188	.796

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .796 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

116ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.047	4	0.262	0.326	.860
ภายในกลุ่ม	151.036	188	0.803		
รวม	152.083	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .860 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 79

ผู้ทำการศึกษา มีความเชื่อว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 117ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

117ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	2	5.0000	0.0000	0.0000
ไม่เต็มใจ	8	4.7500	1.1650	0.4119
เฉย ๆ	54	4.3519	0.8502	0.1157
เต็มใจ	100	4.6200	0.8502	0.0850
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.8966	0.9002	0.1672

117ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.064	4	188	.087

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .087 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

117ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.412	4	1.603	2.121	.080
ภายในกลุ่ม	142.064	188	0.756		
รวม	148.477	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .080 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 80

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 118ก – ค แสดงผลการวิเคราะห์ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้กับระดับของภาพรวม 7 อุนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

118ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	2	5.0000	0.0000	0.0000
ไม่เต็มใจ	8	4.6250	0.9161	0.3239
เฉย ๆ	54	4.2778	0.8107	0.1103
เต็มใจ	100	4.4500	0.7160	0.0716
เต็มใจอย่างยิ่ง	29	4.6552	0.8140	0.1512

118ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.388	4	188	.240

ในการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนได้ค่า Sig. เท่ากับ .240 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อไป

118ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.669	4	0.917	1.567	.185
ภายในกลุ่ม	110.010	188	0.585		
รวม	113.679	192			

ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ค่า Sig. เท่ากับ .185 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตว-

แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผล ยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 119 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 76 ถึง 80

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 119 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

สมมติฐานที่ 81

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 120 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	55	4.3818	0.7069	0.0953
ไม่เคยมีประสบการณ์	138	4.3768	0.6529	0.0556

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .441 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .963 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 82

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 121 แสดงผลการวิเคราะห์ประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่งกับระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประสพการณ์ในการ เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย แสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความ คาดเคลื่อน มาตรฐาน
เคยมีประสพการณ์	55	4.3818	0.6802	0.0917
ไม่เคยมีประสพการณ์	138	4.4130	0.7519	0.0640

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .234 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .789 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 83

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 122 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	55	4.2909	0.8090	0.1091
ไม่เคยมีประสบการณ์	138	4.3333	0.9228	0.0786

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .211 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .766 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 84

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 123 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	55	4.60000	0.8944	0.1206
ไม่เคยมีประสบการณ์	138	4.5942	0.8766	0.0746

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .915 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .967 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05

ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 85

ผู้ทำการศึกษามีความเชื่อว่านักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ α ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบความค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

ตาราง 124 แสดงผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งกับระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคยมีประสบการณ์	55	4.4182	0.7623	0.1028
ไม่เคยมีประสบการณ์	138	4.4565	0.7748	0.0660

การทดสอบความแปรปรวนโดยใช้วิธีทดสอบคือ Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .840 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. (2-tailed) ของ Equal Variances Assumed เท่ากับ .756 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (α) ที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 ที่ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไม่แตกต่างกัน

ตาราง 125 แสดงการสรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานที่ 80 ถึง 85

ระดับอุปนิสัยที่นำมาวิเคราะห์กับประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งที่แตกต่างกัน	การทดสอบความแปรปรวน	การทดสอบค่าเฉลี่ย
ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
ระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 125 สรุปได้ว่า นักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 4 การหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การหา
ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย และ การหาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ชั้นปี
เกรดเฉลี่ยสะสม ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ กับอุปนิสัยรายอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

การหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยรายอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2
การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบ
ชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การผนิกพลัง
ประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คนอื่นอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ผู้ทำ
การศึกษาได้เลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment
Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ภายใต้สมมติฐาน $H_0 : \rho = 0$ (ตัวแปรทั้งสองไม่มี
ความสัมพันธ์กัน) และ $H_1 : \rho \neq 0$ (ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน) ซึ่งแสดงผลดังตาราง

ตาราง 126 แสดงค่าสหสัมพันธ์อุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

อุปนิสัย	อุปนิสัย							มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก				
	(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)					
(A) อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	.369											
(B) อุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิต	.369	.416										
(C) อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	.294	.419	.429									
(D) อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	.337	.571	.422	.601								
(E) อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน	.424	.344	.320	.346	.373							
(F) อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบขณะ/ขณะ	.307	.268	.356	.231	.240	.526						
(G) อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	.391	.310	.368	.417	.415	.472	.595	(H)				
(H) อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	.276	.345	.407	.337	.404	.361	.307	.446	(I)			
(I) อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คนอยู่เสมอ	.408	.536	.681	.749	.772	.434	.370	.507	.688	(J)		
(J) กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตน (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)	.404	.393	.441	.444	.471	.714	.736	.767	.691	.659	(K)	
(K) กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)	.462	.466	.620	.643	.649	.636	.624	.718	.652	.809	.837	(L)

ค่าสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันทุกค่าในตารางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (2-tailed)

จากตาราง 126 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายอุปนิสัยพบว่า อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอในระดับต่ำ นอกจากนั้นอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรานั้นมีความสัมพันธ์กับ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในระดับต่ำ เมื่อวิเคราะห์กลุ่มอุปนิสัยพบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว มีความสัมพันธ์กับ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในระดับสูง ส่วนกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม มีความสัมพันธ์กับ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่างในระดับสูงสำหรับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งขึ้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับ อุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่าง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมในระดับสูง

การหาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับระดับอุปนิสัยรายอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ ชั้นปี เกรดเฉลี่ยสะสม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己อื่นเข้าใจเรา ระดับอุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่าง ระดับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ผู้ทำการศึกษาได้เลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังแสดงในตาราง 127

ตาราง 127 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง อายุ เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับระดับอุปนิสัย รายอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

อุปนิสัย	อายุ	เกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษา ล่าสุด	เกรดเฉลี่ย สะสม	ร้อยละการเข้า ร่วมกิจกรรม
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	-.095	-0.073	-.007	-0.043
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	.077	0.082	.099	0.085
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	-.010	-0.021	.033	-0.014
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	-.101	0.050	.063	0.111
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	-.036	0.070	.103	0.017
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	.009	-0.042	.033	0.141*
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	-.031	-0.109	-.086	0.134*
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	-.016	-0.094	-.038	0.076
อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ	.010	-0.076	.038	0.054
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	-.069	-0.010	.043	0.039
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	-.032	-0.080	-.046	0.157*
ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	-.018	-0.040	-.045	0.101

*สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1

จากตาราง 127 พบว่า ร้อยละการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 กับระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ ระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

นอกจากนั้น อายุ เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นั้น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 กับ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต ระดับอุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งด้วย